

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Piotr Petka
Dyrektor Departamentu
Monitorowania Pomocy Publicznej

DDO-073-13(52)/10/MMach

Warszawa, 29 lutego 2012 r.

Pan
Humbert Drabbe
Dyrektor
Pomoc państwa: Spójność, B+R+I,
Egzekwowanie Przepisów
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji
Komisja Europejska

Szanowny Panie Dyrektorze,

W nawiązaniu do spotkania wielostronnego, które miało miejsce w dniach 8-9 lutego br. w Brukseli, w sprawie przyszłych **Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej** (dalej: Wytyczne), władze polskie pragną przedstawić następujące uwagi do przedstawionych na spotkaniu propozycji Komisji oraz dokumentu pn. *„Nieoficjalne opracowanie służb Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji do dyskusji podczas pierwszego spotkania wielostronnego z ekspertami z państw członkowskich”*.

1. W sytuacji panującego kryzysu gospodarczego i niepewności, co do dalszego rozwoju gospodarki, pomysł na obniżenie dopuszczalnych pułapów intensywności wydaje się nieuzasadniony i może spowodować, że potencjalni beneficjenci pomocy regionalnej nie będą zainteresowani ubieganiem się o tego typu wsparcie (zwłaszcza, że realizacja projektów objętych regionalną pomocą inwestycyjną wiąże się z szeregiem dodatkowych obwarowań, takich jak wymóg dokonania „nowej inwestycji”, konieczność wykazania „efektu zachęty”, ograniczony katalog wydatków kwalifikowanych, itp.). Już przy obecnych progach intensywności pomocy coraz więcej jej beneficjentów wycofuje się z

podpisanych umów o dofinansowanie i zaprzestaje realizacji projektów. Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż propozycja nowych progów na poziomie 25%, 30%, 35% (w stosunku do dotychczasowych 30%, 40%, 50%) oznacza, że to *de facto* regiony najsłabsze najbardziej odczują tę zmianę. W skrajnym bowiem przypadku próg pomocy z 50% zostanie obniżony do 35% czyli, aż o 15 punktów procentowych. Przy obecnych poziomach intensywności pomocy w obszarach o PKB na mieszkańca poniżej 45% średniej dla całej UE istnieje największy problem z zachęceniem przedsiębiorców do realizowania nowych inwestycji. Tymczasem planowane przez Komisję obniżenie intensywności pomocy, jak również zmniejszanie różnic w intensywności między poszczególnymi obszarami, spowoduje, iż pomoc regionalna nie będzie stanowiła już istotnej zachęty do inwestowania w najbiedniejszych regionach UE. W związku z powyższym w ocenie władz polskich intensywność pomocy we wszystkich obszarach „a” powinna zostać obniżona maksymalnie o 5%.

W związku z powyższym propozycja władz polskich w odniesieniu do intensywności pomocy w poszczególnych regionach jest następująca:

Region	Duże przedsiębiorstwa	Średnie przedsiębiorstwa	Małe przedsiębiorstwa
A (0 - 45 %)	45 %	55 %	65 %
A (45 - 60 %)	35 %	45 %	55 %
A (60 - 75 %)	25 %	35 %	45 %
ex-A	20%	30%	40%
C	15%	25%	35%

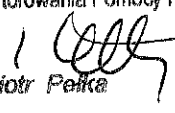
2. Odnosnie do planowanego przez KE wyłączenia możliwości udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej dużym przedsiębiorcom działającym w regionach „ex-a” oraz „c”, w ocenie władz polskich brak jest przekonujących dowodów nieskuteczności udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej dużym przedsiębiorstwom w obszarach „ex-a” oraz „c”, które uzasadniałyby ograniczenie pomocy regionalnej w tych regionach wyłącznie dla sektora MŚP. Na uwagę przy tym zasługuje fakt, iż ograniczone zostałyby również inwestycje jednostek samorządu terytorialnego i podmiotów od nich zależnych, traktowanych *de facto* jako duże przedsiębiorstwa. W przypadku przedsiębiorstw dużych należy mieć na uwadze, iż co do zasady to właśnie one generują znaczącą ilość nowych miejsc pracy co przekłada się na zmniejszenie

bezrobocia oraz ogólny wzrost gospodarczy. W związku z powyższym zasadne wydaje się utrzymanie możliwości udzielania pomocy regionalnej również dużym przedsiębiorcom w obszarach „c” oraz „ex-a”.

3. W odniesieniu do regionów „ex-a”, w ocenie władz polskich ustalony dla nich okres przejściowy do końca 2017 r. jest zbyt krótki, w związku z czym, wyższy poziom intensywności w tych obszarach powinien zostać utrzymany przez cały okres obowiązywania Wytycznych, tj. w latach 2014-2020.
4. W stosunku do przyjętej metodologii sporządzania krajowych map pomocy regionalnej w oparciu o podział terytorialny na poziomie NUTS 2 należy zauważyć, iż w związku z dużym zróżnicowaniem rozwoju gospodarczego oraz zamożności występującym w ramach poszczególnych regionów, uzasadnione jest dopuszczenie możliwości tworzenia krajowych map pomocy regionalnej również w oparciu o podział terytorialny na poziomie NUTS 3 (subregiony). Opieranie się na danych statystycznych odnoszących się do poziomu NUTS 2 niejednokrotnie prowadzi do sytuacji, w której dla regionów najuboższych ustalany jest relatywnie niski maksymalny pułap dopuszczalnej pomocy regionalnej, co spowodowane jest zawyżaniem danych statystycznych (takich jak determinujący pułap regionalnej pomocy publicznej PKB na mieszkańca) np. przez aglomeracje miejskie. Regionem w Polsce, w którym występuje opisane zjawisko jest m.in. Mazowsze (województwo mazowieckie), gdzie PKB na obszarze miasta Warszawy jest znacząco wyższe od reszty regionu. Dysproporcje ekonomiczne poszczególnych powiatów w ramach tego samego województwa widać nie tylko w zróżnicowanym stopniu rozwoju gospodarczego i infrastrukturalnego, ale również społecznego, a więc w bardzo różnej stopie bezrobocia. Zasadna wydaje się zatem możliwość osobnego ustalenia intensywności pomocy dla obszarów na poziomie NUTS 3, w przypadku, gdy ich PKB znacząco odbiega od reszty regionu, w którym się znajdują.
5. Zaproponowaną przez Komisję możliwość włączenia do Wytycznych możliwości udzielania pomocy dla budownictwa okrętowego należy uznać za pozytywny sygnał wobec tego sektora zasługujący na poparcie.

6. Wobec znaczącej zmiany w sektorze hutnictwa w stosunku do okresu po przystąpieniu Polski do UE (nastąpiła prywatyzacja firm w tym sektorze oraz racjonalizacja kosztów działalności) wydaje się, że przesłanki do uznania tego sektora za wrażliwy nie są już aktualne.
7. Z przedstawionych przez Komisję informacji wynika, iż dane w oparciu o które mają być konstruowane krajowe mapy pomocy regionalnej, dostępne będą dopiero w marcu 2013 r. Należy tym samym zauważyć, iż Komisja wyznaczyła bardzo krótki okres na przygotowanie i notyfikowanie krajowych map pomocy regionalnej, biorąc pod uwagę, iż projekt takiej mapy musi być również skonsultowany ze stroną samorządową. W związku z powyższym władze polskie proponują rozważyć możliwość posłużenia się dla celu opracowania krajowych map pomocy regionalnej danymi Eurostatu z lat wcześniejszych niż 2008-2010. Ewentualne dostosowanie map do bardziej aktualnych danych Eurostatu mogłoby zostać dokonane w trakcie śródkresowego przeglądu Wytycznych, przewidzianego przez Komisję na rok 2017.
8. W odniesieniu do sektorowego zakresu Wytycznych należy zauważyć, iż w przekazanym przez Komisję opracowaniu wskazano na szczególne przepisy dotyczące sektora transportu oraz fakt, iż środki transportu i sprzęt transportowy byłyby nadal wyłączone z kwalifikowanych kosztów inwestycyjnych w przypadku przedsiębiorstw, których podstawowa działalność gospodarcza skupia się na sektorze transportu. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że Wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych (Dz. Urz. UE C 184 z 22.07.2008 r.) czynią odstępstwo od zasady wyrażonej w Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007 - 2013, zgodnie z którą wydatki na zakup środków transportu (majątku ruchomego) w sektorze transportu nie kwalifikują się do pomocy na inwestycje początkowe. Na podstawie Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych możliwe jest udzielanie pomocy na inwestycje początkowe w pasażerski tabor kolejowy (odstępstwo to nie ma jednak zastosowania w odniesieniu do towarowych przewozów kolejowych), o ile spełnione są wskazane w tych Wytycznych warunki. Ponadto w Wytycznych kolejowych wskazano, że w zależności od konkretnego przypadku i z uwzględnieniem niezbędnych zmian, możliwe jest zastosowanie ich

postanowień do inwestycji związanych z nabyciem środków transportu wykorzystywanych w ramach publicznych przewozów drogowych, które spełniają najnowsze unijne normy dotyczące nowych pojazdów. Biorąc powyższe pod uwagę, zasadne wydaje się bardziej precyzyjne powiązanie Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej oraz Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw kolejowych, w szczególności wskazanie możliwości zakwalifikowania wydatków związanych z zakupem środków transportu wykorzystywanych na potrzeby transportu publicznego, do pomocy na inwestycje początkowe w ramach Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej.

Z poważaniem,
DYREKTOR
Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej

Piotr Pełka

